

POEZIEBOYS

BUITENBEENTJES IN DE KUNST

PG. INHOUDSOPGAVE

2 - 5 1. INHOUDELIJK

- 2 1.1 INTRODUCTIE: WIE ZIJN DE POEZIEBOYS?
- 3 1.2 MISSIE EN HOOFDOELSTELLING
- 4 1.3 KERNACTIVITEITEN
- 4 1.4 HIERIN ONDSCHIEDEN WIJ ONS

6 - 15 2. ARTISTIEKE KWALITEIT

- 6 2.1 ONZE ARTISTIEKE UITGANGSPUNTEN
- 7 2.2 ONZE BELANGRIJKSTE ARTISTIEKE AMBITIES
- 12 2.3 PROCESBESCHRIJVINGEN
- 14 - 15 2.4 ONZE ARTISTIEKE FAMILIE

16 - 17 3. PUBLIEKSFUNCTIE

- 16 3.1 DOELGROEPENBENADERING
- 16 3.2 VISUELE IDENTITEIT
- 17 3.3 CAMPAGNES OPDELEN IN SEE, THINK, DO, CARE
- 17 3.4 PUBLIEKSONDERZOEK
- 17 3.5 SPEELLOCATIES

18 4. GEOGRAFISCHE SPREIDING

- 18 4.1 2022 & 202
- 18 4.2 2025-2028
- 18 4.3 DEN HAAG EN ONZE PARTNERS

19 5. DOOR WIE?

- 19 5.1 OVER DE ORGANISATIE
- 19 5.2 VEILIGHEID
- 20 5.3 VASTE DRAMATURG
- 20 5.4 ONTWIKKELING
- 20 5.5 VERTROUWENSPERSOON
- 20 CONCLUSIE

1 INHOUDELIJK

1.1 INTRODUCTIE: WIE ZIJN DE POEZIEBOYS?

ACHTERGROND Wij zijn de Poezieboys, een Haags tweemanscollectief bestaande uit Joep Hendriks en Jos Nargy. In 2015 ontdekten we dat we allebei heel veel van poëzie hielden en vonden dat die kunstvorm meer aandacht verdiende. We keken naar de documentaire *Poëzie in Carré*, over een avond die dichter Simon Vinkenoog in 1966 organiseerde. Een stijf uitverkocht Carré luisterde drie uur lang vol enthousiasme naar poëzie, er werd geschreeuwd, gejuicht en gejubeld. We vroegen ons af waarom dit soort avonden nu haast ondenkbaar leken en besloten de Poezieboys op te richten. Wij wilden ook volle en juichende avonden voor de poëzie. Vanaf 2016 maakten we poëzie-performances met een documentair karakter over dode dichters en hun werk. Dit deden we onder andere over Allen Ginsberg en Simon Vinkenoog. Onder de vleugels van Het Nationale Theater maakten we deze performances en speelde die op literaire evenementen en op festivals als de Parade. Onze performances sloegen heel goed aan. We maakten naamsbekendheid in zowel de literaire- als de theaterwereld en bij een breed en jong publiek. Ook hebben we onze eigen poëzieavond ontwikkeld, geïnspireerd op *Poëzie in Carré*: Poeziebar. Een bruisende, maandelijkse en zeer goed bezochte poëzieavond in Zaal 3 in Den Haag waarin een grote schare jong talent een podium vindt naast al gevestigde dichters.

Voor de dichters die daar optraden werd de weg vrij gemaakt naar de theaters. Ieder seizoen wordt afgesloten met een jaarlijks terugkerende Poeziebar XL. We presenteren daar de beste dichters van het moment in de Koninklijke Schouwburg, en dan gaat net als in 1966 het dak eraf. De Poeziebar is een unieke en authentieke verrijking van het literaire aanbod van de stad. Zonder al te veel promotie is zowel de maandelijkse Poeziebar als de Poeziebar XL nagenoeg uitverkocht. De samenstelling van het publiek is ook altijd bijzonder: scholieren die met hun klas komen, veel jongeren, theaterliefhebbers, ouderen, Paradebezoekers of poëzievreeters. Allemaal luisteren ze naar de poëzie van dit moment, en dat maakt ons heel trots.

2019 - NU In 2019 zijn we een stichting geworden, met als doel het promoten van de poëzie in de breedste zin van het woord. We hebben toen besloten het documentaire karakter van onze voorstellingen los te laten en langere, meer gelaagde, kleine en middenzaalvoorstellingen te gaan maken die meer op zichzelf stonden. We baseerden de voorstellingen niet langer alleen op het leven en werk van een dichter, hoewel we hier nog altijd grondig onderzoek naar deden, maar namen de dichter meer als vertrekpunt om een voorstelling te maken over onderwerpen die wij belangrijk vonden. Om het te hebben over de positie van vrouwen in de literatuur maakten wij de voorstelling FRITZI over Frederike Harmsen van Beek, een dichter die veel last had van de masculiene schrijverswereld om haar heen. Om blinde vlekken te voorkomen verzamelden we een vrouwelijk team om ons heen. De dichter Daniil Charms inspireerde ons om het te hebben over het nut van kunst en met de dichter Federico Garcia Lorca zochten we uit wat de taak van de kunstenaar is: het politieke of de schoonheid. Het publiek dat we aan ons gebonden hadden op de festivals namen we mee naar het theater. Om nieuw publiek te blijven vinden, maakten we daarnaast nog steeds korte performances voor de festivals. We zijn op festival de Parade een graag geziene gast waar veel publiek op afkomt en ook op nieuwe plekken doen we het goed getuige bijvoorbeeld de 18 uitverkochte voorstellingen op Oerol in 2023. We hebben gezocht naar een eigen signatuur en hebben die in de afgelopen jaren ontwikkeld en gevonden. Deze kenmerkt zich door gelaagdheid, enthousiasme, humor, experiment, ruimte voor improvisatie en het zoeken naar betrokkenheid van het publiek in een veilige setting. Omdat dichters de vernieuwers van hun tijd waren, nodigt hun visie ons ook altijd uit tot het zoeken van nieuwe theatrale vormen. In 2024 gaan we met de 3e jaars acteurs van de HKU aan de slag. We gaan met hen een voorstelling maken over het literaire tijdschrift *Barbarber*. Ten slotte vonden we samenwerkingen met de dichter en theatermaker Joost Oomen, met het festival Explore the North uit Leeuwarden, met het festival Oerol en met uitgeverij De Bezige Bij en Van Oorschot.

1.2 MISSIE EN HOOFDDOELSTELLING

VISIE: *Mensen zouden meer moeten lezen en kunst moeten zien. Dat zorgt voor een vriendelijkere, vrijere en rijkere samenleving.*

MISSIE: *Het promoten van de poëzie en de literatuur in de breedste zin van het woord.*

Onze doelstellingen vallen natuurlijk samen met onze missie en visie. Als pleitbezorgers van de poëzie reizen we door weer en wind, door stad en land om de waarde van de poëzie en de schrijvers aan de mensen te tonen. Op festivals, in theaters, in de openlucht en in studentenkamers. Het maakt ons niks uit. Met een rugzak vol boeken en een onblusbaar enthousiasme gaan wij ervoor. We lichten het graag even toe:

HET PROMOTEN VAN DE POËZIE Met alles wat we doen, maken én produceren, hebben we het promoten van de poëzie voor ogen. We vinden dat te veel mensen niet genoeg genieten van deze prachtige kunstvorm. Wij willen een groot publiek kennis laten maken met levende en vergeten dichters. Op een laagdrempelige manier, met veel enthousiasme en plezier. Wij bouwen ons publiek op door ze kennis te laten maken met onze poëzie-performances op festivals zoals de Parade en Lowlands. Hier ontmoeten we mensen die je niet zo vaak in het theater of op literaire evenementen ziet. Het jonge publiek dat wij hier verzamelen nemen we mee naar onze theatervoorstellingen in theaters en op poëzie evenementen. We opereren op het grensvlak van literatuur en theater, dus spreken we literatuur- en theaterliefhebbers én theaterliefhebbers aan om te komen kijken. Zo hebben we in de afgelopen zes jaar aan een vast publiek gewerkt dat blijft groeien. We willen in de komende vier jaar dit publiek vasthouden terwijl we ook, als voorvechters van de poëzie, een nieuw publiek blijven zoeken dat nog te weinig geniet van deze prachtige kunstvorm. Het gegeven dat ons publiek in zo'n korte tijd is gegroeid, met de minimale middelen die we hadden, maakt ons trots. We kijken reikhalzend uit naar de groei die we kunnen bereiken als we grotere campagnes kunnen inzetten en meer persaandacht kunnen genereren.

We willen werken aan een nieuw theater oeuvre waarbij we dichters, hun poëzie en hun visie op kunst als vertrekpunt nemen om een voorstelling te maken. We werken aan dit oeuvre om dichters die onterecht vergeten zijn weer een plek in de samenleving te geven. We willen dat ons publiek ze weer gaat lezen. We kiezen dichters en hun visie daarnaast ook als vertrekpunt om actuele onderwerpen uit de samenleving te verkennen. Elke nieuwe voorstelling en elke nieuwe poëzieavond die we organiseren draagt in vorm en inhoud bij aan het vriendelijker, vrijer en rijker maken van de samenleving. Hierin nemen we veel vrijheid in de vorm die we eraan geven en zijn we vaak super toegankelijk en soms, gewoon voor de lol, heel hermetisch en abstract.

Laten we niet vergeten dat het in de wereld wemelt van ontzettend goede en ook nog eens levende dichters. Zij vinden ook iets van de wereld en schrijven werk dat net zo belangrijk is. Naast onze voorstellingen hebben wij een plek gecreëerd waar levende schrijvers hun gedichten kunnen voordragen voor een zo divers mogelijk publiek dat in een ongedwongen, pretentieloze en veilige setting nog meer dichters en hun werk leert kennen.

KUNST ALS MANIER OM JE IN DE ANDER TE VERPLAATSEN Onlangs was in het nieuws dat het niet goed gaat met de literatuur in Nederland. Uit een [onderzoek van Stichting Lezen uit 2023](#) hebben we geleerd dat een gemiddelde Nederlander ongeveer negen boeken per jaar leest. De oudere generatie trekt dit gemiddelde flink omhoog want onder jongeren is de leestijd in de afgelopen vijf jaar met veertig procent gedaald. Wij hopen deze tendens van minder lezen tegen te gaan. [Een onderzoek uit 2019](#) stemt ons nog verdrietiger, daaruit blijkt dat elke generatie minder is gaan lezen. Wij vinden dat ontzettend zonde. Wij denken dat poëzie en literatuur je traint in het verplaatsen van jezelf in de ander en het leren begrijpen van diens invalshoeken. Dit leert ons uiteindelijk empathischer met elkaar om te gaan. Lezen is daarnaast een ideale opstap in het ontwikkelen van een eigen literaire smaak en woordenschat. Een opstap naar humor, elkaar beter begrijpen en liefhebben. Met onze voorstellingen proberen we het kunstenlandschap vrijer, rijker en breder te maken. We zijn ervan overtuigd dat dit doorsijpelt in onze maatschappij. De dichters die we behandelen waren de vernieuwers van hun tijd en wij proberen, geïnspireerd door hun visie, de kunst van onze tijd weer te vernieuwen. We zijn altijd op zoek naar nieuwe theatrale vormen die passen bij de dichter en proberen daarmee bij ons publiek hun perceptie te verbreden.

De Poezieboys is voor ons een organisatie die ons ondersteund in het mogen zijn wie we zijn. Daarvoor is het nodig dat ieders verhaal en visie gehoord wordt en dat er compassie naar elkaar is. Doordat Jos neuro-divergent is, is het werken vanuit een veilige werksfeer de enige manier waarop die kan werken. Dat nemen wij mee in al onze werkprocessen en dat zorgt ook voor het vinden van nieuwe vormen van theater en theater maken. Wij zijn ervan overtuigd dat door veilig te werken en door inclusiviteit een voedingsbodem wordt gelegd waarin iedereen kan groeien en bloeien op persoonlijk, artistiek en professioneel vlak. Wij geloven dat dit voor het succes zorgt van onze voorstellingen, waarin de mensen die naar onze evenementen gaan eenzelfde soort veiligheid en vrijheid ervaren om te mogen zijn wie ze zijn. En dat gunnen we nog veel meer mensen.

Het is ons doel om een zo groot mogelijk publiek veilig te laten genieten van poëzie. Daarom zullen wij in de komende jaren actief zoeken naar nieuwe diverse publieken en hun unieke invalshoeken. Wij zijn ons deels bewust van onze blinde vlekken op gebied van diversiteit, inclusie en gelijkwaardigheid. Daarom zullen we de komende jaren ons op dit vlak verrijken door samenwerkingen aan te gaan in onze projecten, door studie, door samen te werken met partners, door actief te zoeken naar nieuwe publieken en door het betrekken van groepen in de maatschappij bij onze projecten. Zo gaan we niet alleen op zoek naar nieuwe artistieke vormen en wegen, maar gaan we ook op zoek naar nieuwe vormen en wegen die aansluiten bij meerdere groepen mensen in de maatschappij.

1.3 KERNACTIVITEITEN

Wij maken 1 theatervoorstelling per jaar. Daarnaast organiseren we maandelijks theatrale poëzieavonden genaamd 'Poeziebar' in het lopende theaterseizoen van sept tot mei. Vanaf 2025 organiseren wij 2 keer per jaar een 'Poeziebar XL' in de grote zaal van de Koninklijke Schouwburg. We spelen jaarlijks een festivalvoorstelling op de Parade en in 2025 ook op Oerol.

Wij kijken reikhalzend uit naar de komende beleidsperiode. We willen bouwen aan onze organisatie, groeien binnen de stad en daarbuiten zodat we een nog groter publiek blijven en kunnen enthousiasmeren voor onze geliefde kunstvorm. De ondersteuning die wij krijgen van onze samenwerkingspartners geven ons het realistische vertrouwen dat we klaar zijn voor deze grote stap als gezelschap.

1.4 HIERIN ONDERSCHIEDEN WIJ ONS

We hebben een unieke positie in zowel de poëzie als de theaterwereld: We brengen de poëzie naar het theater en het theater naar de poëzie. We bouwden door de Parade aan een vast publiek in de grote steden als Rotterdam, Den Haag, Utrecht en Amsterdam. Na onze toetreding bij de Coproducers en de samenwerking met Explore the North zijn we buiten de randsteden getreden, we bouwen nu aan een publiek in het grootste gedeelte van Nederland. Door het vertrouwen van Het Nationale Theater hebben we een lange periode kunnen zoeken naar een eigen signatuur die ons uniek maakt. Zo hebben we de Poeziebar duurzaam kunnen ontwikkelen en is het uitgegroeid tot een volwaardig, hoog aangeschreven en vernieuwend poëziepodium. Samen met de Poeziebar XL zorgt dit ervoor dat we Den Haag op de kaart hebben gezet als poëzestad, de plek waar je moet zijn voor de nieuwste poëzie.

We zien om ons heen dat er weinig wordt gelezen en we hebben met onze performances en poëzieavonden geprobeerd het leesplezier weer te bevorderen, en we merken dat dit lukt: de verkoop van bundels na een performance doet het erg goed. Ook brengen we, door middel van onze voorstellingen op festivals, een groot publiek op een laagdrempelige wijze in contact met poëzie en kunst in het algemeen. Op onze Poeziebar stimuleren we veel jonge schrijvers door ze een podium en een ontvankelijke zaal te bieden. Onze poel van dichters bestaat op het moment van schrijven uit zo'n vijftig dichters, reikend van jong tot oud, van beginnend tot gevestigd. Ook ons publiek bestaat grotendeels uit jonge mensen.

De Poeziebar is een plek waar geëxperimenteerd en geprobeerd mag worden in een informele setting. Wij hebben die plek gemaakt omdat we die heel erg misten en hij is daardoor uniek in Nederland. Het is een plek waar we veel ruimte willen laten voor de poging. Het is daarom bij uitstek een plek voor jong talent om voor het eerst voor te dragen voor een publiek. We hebben in de afgelopen jaren dan ook veel dichters over de vloer gehad die nu bijvoorbeeld hun eerste bundel hebben gepubliceerd. We willen in de komende jaren bewaken dat de Poeziebar een plek blijft voor de jonge dichters, een plek waar ze naast gevestigde namen rustig en in veiligheid hun werk kunnen uitproberen. Zij schrijven en werken namelijk aan de kunst van de toekomst en wij vinden het ontzettend belangrijk dat ze een plek krijgen om die kunst uit te proberen. Ook de dichters die volgens de norm misschien net buiten de term 'dichter' vallen, horen bij ons een plek te krijgen. Vanaf seizoen 25/26 maken we ruimte in de avond en het budget voor een vierde en debuterende dichter. Op deze manier proberen we de diversiteit van de avond te bewaken en zorgen we dat er altijd ruimte is voor de poging. We willen in de komende vier jaar kritisch blijven kijken naar de vorm en de inhoud van onze 'barren' zodat ze vers en vernieuwend blijven.

2 ARTISTIEKE KWALITEIT

2.1 ONZE ARTISTIEKE UITGANGSPUNTEN

HET VINDEN VAN NIEUWE WEGEN De komende vier jaar willen wij ons bezighouden met het ontdekken en vinden van nieuwe wegen in de kunst. Dit willen we doen omdat we zien dat de wereld op een kantelpunt staat. Op allerlei vlakken wordt gevraagd om grote veranderingen. Denk aan systeemveranderingen, maar ook aan verandering in hoe we met elkaar omgaan. De verhalen die wij vertellen in onze voorstellingen, maar vooral ook de manier waarop we die verhalen vertellen, sijpelen door in ons dagelijks leven en dus ook in onze maatschappij. Het is daarom van groot belang dat we kritisch naar die verhalen en naar die vormen kijken. Nieuwe systemen en vormen in onze maatschappij vragen om nieuwe vormen en systemen in onze kunst.

dichters die we behandelen ook nieuwe publieken bereiken. We zijn geïnteresseerd in hoe hun visie en kijk op het leven ons kunnen inspireren en we vragen hen aan welke nieuwe vormen zij behoefte hebben.

Wat ons daarnaast raakt aan de levens van deze buitenbeentjes is dat ze vchten voor authenticiteit in een wereld die hen niet omhelsde om te mogen zijn wie ze waren. Het mogen zijn wie je bent, dus ook artistiek, is voor ons een belangrijk thema en een belangrijk speerpunt voor onze maatschappij. Wij willen daarom een gezelschap zijn waar mensen wél worden omhelst om te mogen zijn wie ze zijn. Juist in deze tijd waar soms de verdraagzaamheid voor de ander ver te zoeken is.

DE OMGANG MET ONS LICHAAM VERANDERT, DE OMGANG MET ONZE MEDEMENS VERANDERT, DE OMGANG MET DE RUIMTE WAARIN WIJ LEVEN VERANDERT EN ER KUNNEN DUIZEND EN ÉÉN DICHTERS EN THEATERMAKERS EN KUNSTENAARS OPSTAAN OM OVER DIE VERANDERING TE ZINGEN, EN DIE DUIZEND EN ÉÉN ZIJN ER OOK, MAAR GEEN VAN HUN LIEDEREN BEKLIJFT. EN DAT KOMT OMDAT HET OUDE LIEDEREN ZIJN. SLEETSE LIEDEREN. ZONDER NIEUWE VORMEN, GEEN NIEUWE MAATSCHAPPIJ. JE KUNT GEEN NIEUWE VERHALEN VERTELLEN MET VORMEN DIE DOORDRENKT ZIJN MET, INGERICHT ZIJN OP, OUDE VERHALEN. - uit de voorstelling LORCA

De meeste mensen staan met beide benen in de maatschappij. Het kan dan lastig zijn om te zien wat er verkeerd gaat, wat er anders zou kunnen. Om kritisch naar iets te kunnen kijken of om onderzoek naar iets te doen heb je soms afstand nodig. De komende vier jaar willen wij ons verdiepen in dichters die níet met beide benen in de maatschappij stonden. We willen op zoek gaan naar de literaire buitenbeentjes van toen en nu, de dichters die door allerlei redenen niet mee mochten doen. Zij die artistiek vrij wilden zijn om te kunnen maken wat ze wilden, maar daar vaak in werden gedwarsboomd. Die met man en macht zochten naar manieren om te vernieuwen omdat zij er werkelijk in geloofden dat dit nodig was. In de tijd dat zij schreven hebben zij aan de rand van de maatschappij gestaan omdat hun ideeën, hun zoektocht naar nieuwe vormen voor hun omgeving en tijd te vernieuwend of gevaarlijk waren. Zij keken met een afstand naar hun maatschappij. Wij willen de vernieuwende ideeën die zij hadden onderzoeken en ze vervolgens spiegelen aan onze tijd. Door deze ideeën over onze huidige tijd heen te leggen denken we nieuwe vormen of verhalen te vinden die relevant kunnen zijn voor onze tijd en waar wij iets van kunnen leren. Wij willen in vier jaar tijd de ruimte nemen om te kunnen zoeken naar nieuwe, nog onbegane wegen in de kunst. Per jaar willen we dit onderzoek richten op een specifiek onderdeel en zoeken we een dichter of een groep dichters die daar vernieuwende ideeën over hadden. We gaan de ideeën en het werk van die dichters uitpluizen om te kijken of wij daar wat van kunnen opsteken. Wij willen met de thema's die we aansnijden en de

We vinden het belangrijk dat de maatschappij en de kunsten verdraagzaam blijven en openstaan voor buitenbeentjes. Voor mensen die authentiek durven zijn in hun leven en in de kunst. Mensen die met nieuwe en vreemde ideeën komen. Daar moeten we naar luisteren. Ook daarom breken wij een lans voor de poëzie. Voor de voorvechters van de artistieke vrijheid. Voor de dichters met nieuwe, misschien wel vreemde maar steengoede ideeën. Voor de dichter die laveloos in de kroeg in contact stond met marsmannetjes. Voor de zonderlingen die wegwijnend in een psychiatrische inrichting hun zielenroerselen op papier durven zetten.

Voor de jonge dichter die ons laat zien dat een klapproos op een boterham het mooiste is dat hij ooit heeft gezien. Voor de witte Zuid-Afrikaanse dichter die opkwam tegen ongelijkheid en daardoor zichzelf in gevaar bracht. Voor de buitenbeentjes van vandaag de dag, de dichters die nu actief bezig zijn met het vernieuwen van schoonheid. Daar breken wij lansen voor! En ook proberen wij het recht op te eisen onszelf te mogen zijn, twee literatuurnerds, die hun liefde voor poëzie delen met een breed publiek dat ons heus niet altijd begrijpt. Wij willen ruimte innemen in de literatuur en de theaterwereld om die te vernieuwen. Om het recht te hebben nieuwe wegen te vinden. Om nieuwe vormen te vinden. Want we leven in een tijd van grote verandering en van nieuwe verhalen. Om die nieuwe verhalen te vertellen zijn er nieuwe vormen nodig.

2.2 ONZE BELANGRIJKSTE ARTISTIEKE AMBITIES

VOOR DE PERIODE 2025-2028

GEESTEN - DE WEG VAN DE INSPIRATIE - 2025. Als we willen zoeken naar nieuwe vormen dan moeten we beginnen bij het beginpunt: de inspiratie. Het lijkt een saai proces. Een dichter staart uit het raam en pent wat op over een vogel. Maar een dichter staart heus niet altijd uit diens raam om tot inspiratie te komen. Daar zijn talloze methoden voor. Die methoden gaan wij onderzoeken. Hoe kan je inspiratie opwekken en hoe werkt het? Want om nieuwe wegen in de kunst te vinden is er inspiratie nodig. Hoe krijg je de geest? En hoe vrij kan je zijn in het vinden van inspiratie? In de voorstelling GEESTEN gaan we samen met dichter en theatermaker Joost Oomen, waarmee wij eerder de succesvolle voorstelling LORCA maakten, op zoek naar het wonder van de inspiratie. Iedereen heeft er weleens mee te maken. Of je nou accountant bent, betonvlechter of kunstenaar. Soms overvalt het je ineens. Dan krijg je, zoals dat zo mooi heet, 'de geest.' In de voorstelling GEESTEN gaan wij die geest oproepen, om samen met het publiek het wonder van inspiratie te ervaren. Dit doen wij via de theorie van de Amerikaanse cultdichter Jack Spicer.

Jack Spicer (1925 – 1965) had een enorme invloed op grote Amerikaanse dichters uit de jaren 60 zoals Allen Ginsberg. Hij woonde en werkte in San Francisco en was daar een schakelfiguur tussen verschillende kunstenaars. Hij schreef hele raadselachtige maar wonderschone poëzie en is vooral bekend geworden door de manier waarop hij nadacht over het maken van kunst, over inspiratie. Hij geloofde namelijk dat goede poëzie werd gedictieerd door iets dat buiten de dichter ligt. Om daar een beeld aan te geven noemde hij dat 'iets' Marsmannetjes, maar je zou dat 'iets' ook kunnen omschrijven als schimmen, maskers of geesten. Die Marsmannetjes zenden in Marstaal gedichten naar de dichters op Aarde. Het is de taak van de dichter om daar open voor te staan en die Marstaal zo goed mogelijk te vertalen naar aardse poëzie. Spicer geloofde hier heilig in en wilde dus geen auteursrecht voor zijn gedichten, ze waren immers niet van hem.

Het zoeken naar nieuwe verhalen en vormen in de kunst vereist een open blik, een vrijheid in je hoofd. Je moet niet blijven combineren met al bekende verhalen en vormen maar openstaan voor nieuwe ingevingen. Dat openstaan is het proces van inspiratie. Als we zoeken naar nieuwe manieren om tot inspiratie te komen, en dus tot vrijheid in je hoofd voor het maken van kunst, dan vinden we vanzelf de nog onontdekte wegen. Niet het vooraf bedachte maar het laten ontstaan van iets nieuws in het moment. Daar is ruimte voor het experiment en dus voor iets nieuws, iets waarvan je van tevoren nooit had kunnen bedenken dat het dit zou worden. Wij vinden dat een spannend en noodzakelijk gebied voor de kunst en een gebied waar tegenwoordig steeds minder ruimte voor is. We willen, net als Spicer, op zoek naar methodes om je hoofd te bevrijden van je eigen grenzen en te zoeken naar het nog onbekende, het onbevooroordeelde, naar vrijheid. Deze methodes kunnen wel wat vragen en gevaren opleveren. Als de dichter niet verantwoordelijk is voor diens gedichten, wie dan wel? De Marsmannetjes? Als de dichter iets kwalijks of kwetsends publiceert, is dat gedicht dan van de dichter of van het Marsmannetje? En als je je te veel naar de Marsmannetjes openstelt, loop je dan niet het risico om knettergek te worden? We willen kijken waar de grenzen van die vrijheid in je hoofd liggen. Die vrijheid kan namelijk ook zorgen dat je een gevaar wordt voor jezelf of voor anderen. Hoe zorg je ervoor dat je daar op een gezonde manier mee omgaat?

Dat risico op gekte is vervolgens een mooie brug voor ons project in 2026/2027: ARENDS. GEESTEN wordt een interactief, muzikaal, psychedelisch en komisch ritueel om inspiratie op te zoeken. We onderzoeken in deze voorstelling de manieren van kunstenaars om tot inspiratie te komen. Denk hierbij aan uitputting, trance, meditatie, muzen, psychedelica en andere drugs. Het publiek krijgt een inkijk in het inspiratieproces van de kunstenaar. Ook willen we in GEESTEN het verschil laten zien tussen gedichten die met voorbedachte rade geschreven zijn en gedichten die in vrijheid zijn ontstaan. Een onderdeel van de voorstelling zal bestaan uit improvisatie waarbij wij ter plekke gedichten laten ontstaan. De voorstelling eindigt misschien wel met een ufo die neerdaalt, daaruit komen de Marsmannetje om ons uit te leggen hoe inspiratie werkt.

ARENDS - DE KRONKELWEG - 2026/2027. Als we naar onze eerdere voorstellingen kijken, zitten daar al best wat buitenbeentjes tussen. We behandelden al eerder schrijvers en dichters die toen ze leefden aan de rand hebben gestaan. Ze mochten niet meedoen omdat ze niet zoals de meeste in rechte lijnen dachten maar in omwegen, in kronkelpaadjes. Door deze, voor de meeste van ons, vreemde omwegen werden ze tijdens hun leven niet serieus genomen. Dichters als Frederike Harmsen van Beek, Johnny van Doorn en Daniël Charms werden tijdens hun leven als curiositeit beschouwd en hun werk genoot pas later echte lof. Wat leert de kronkelweg van dichters die een

psychische aandoening hebben bij het vinden van nieuwe wegen? Hoe kunnen we hen beter begrijpen? Hoe kunnen we er voor hen zijn? Die vragen willen we beantwoorden in de voorstelling ARENDS, een coproductie met TgEcho. ARENDS is een zoektocht naar de weggestopte kronkelwegen van de dichter Jan Arends, die schizofrenie had, en een grotere zoektocht naar de wereld van nog levende dichters met een psychische beperking.

De dichter Jan Arends (1925 - 1974) had ernstige psychische klachten. Dat maakte zijn leven en ook zijn werk als schrijver erg moeizaam. Hij schreef niet veel, maar wat hij schreef was heel erg goed. Zijn oeuvre van korte verhalen en gedichten is ontzettend zwartgallig. Zijn donkere kijk op de wereld is zo anders dan hoe de meeste mensen naar de wereld kijken dat je niet anders kan dan lachen en huilen tegelijk. Het is een ontroerende en beangstigende, maar daardoor niet minder belangrijke of mooie, inkijk in zijn beleavingswereld. Arends werd door zijn collega's niet serieus genomen en soms zelfs aan de kant geschoven. Hij had erg veel moeite in de omgang met mensen en dat wekte vaak irritatie en zelfs agressie op. Er werd vaak ook geen moeite gedaan om hem te begrijpen, daar werd de tijd niet voor genomen. Voor Arends was dit verschrikkelijk, hij was dan ook altijd extra trots als er iets van hem werd gepubliceerd. Zijn worsteling met het leven eindigde in 1974 toen hij niets anders kon dan uit het raam stappen van zijn eigen appartement in Amsterdam, waar hij zo fier op was, en daarmee een einde aan zijn eigen leven maakte. En dat op de dag dat zijn nieuwste dichtbundel Lunchpauzegedichten uitkwam.

We willen via het leven en werk van Jan Arends op zoek naar de dichters die nu niet gehoord worden, die niet de ruimte krijgen om te maken en te vertellen wat ze willen. Naar die ultieme buitenbeentjes. We denken dat het belangrijk is om hun verhalen te vertellen. Zodat we hen beter leren begrijpen en er meer empathie ontstaat. Zodat we kunnen snappen wat ze nodig hebben en hoe we elkaar daarin kunnen helpen. De paden die zij nemen in het maken van hun kunst, die misschien soms wat kronkeliger zijn dan de onze, kunnen daar veel in betekenen. Denk hierbij aan het werk van de levende, autistische dichter Birger Sellin die niet kan praten, maar wel leerde om te schrijven op een computer en daarmee een inkijk geeft in zijn binnenwereld en bovendien prachtige poëzie schrijft. Het verhaal van zijn kronkelweg naar het dichterschap is te lezen in het boek 'Ik wil geen in mij meer zijn'. We gaan in ARENDS op zoek naar nieuwe vormen van schoonheid gemaakt door kunstenaars die zelden de kans krijgen die kunst te delen.

Als er geen grenzen zijn aan de fantasie, als er te veel vrijheid heerst in het hoofd, kan een kunstenaar daaraan lijden. Maar er kan ook beeldschone poëzie ontstaan. We brengen niet alleen een ode aan Arends, maar gaan ook op zoek naar meer poëzie van neuro-divergente dichters. In ARENDS brengen wij een ode aan de mensen die niet gezegend zijn met een 'gezonde' geest. Die niet 'passen' in de maatschappij. We brengen een ode aan de ultieme buitenbeentjes en breken een lans voor die buitenbeentjes. Deze mensen verdienen het niet om weggeschoven te worden uit de maatschappij. Deze mensen verdienen onze ongebreidelde aandacht. In ARENDS willen we ook kijken hoe het maken van kunst een plek krijgt in de GGZ. We vermoeden dat er veel nieuwe schoonheid verborgen ligt in de kunst van de ultieme buitenbeentjes, deze nieuwe schoonheid gaan wij zoeken en tonen aan de mensen. ARENDS wordt een lieve, zachte en soms naïeve voorstelling waarin we gaan proberen de horizon van het publiek en die van onszelf te verbreden.

DE WEG VAN DE SCHOONHEID - WAAROM IS PARIJS ZÓ MOOI?! - 2027. Voor veel mensen is de stad Parijs hét boegbeeld van schoonheid. De prachtige oude gebouwen, de Seine die er doorheen kronkelt en natuurlijk de Eiffeltoren! Maar wat betekent die schoonheid nou echt voor ons, wat doet het met ons? En waarom vinden we bepaalde dingen mooi en andere helemaal niet? In de voorstelling Waarom is PARIJS zó mooi?! doen we samen met Joost Oomen een onderzoek naar schoonheid. In de voorstelling LORCA meenden wij dat een kunstenaar geen politiek werk mocht maken maar schoonheid moest tonen. Maar wat is schoonheid? En wie bepaalt dat? En als jij iets mooi vindt en iemand anders niet, is het dan toch mooi? De antwoorden hierop willen we gaan onderzoeken in deze avant-gardistische schoonheidsperformance.

In deze voorstelling starten we niet vanuit een buitenbeentje in de poëzie. We starten vanuit de norm die buitenbeentjes buitensluiten. Dat doen wij via het begrip schoonheid. Wij willen in deze voorstelling het begrip schoonheid bij mensen oprekken en het belang daarvan laten inzien. Dat gaan we doen door middel van de gedachten en theorieën van de levende dichter Joost Oomen. Hij is bezig met het vinden van nieuwe universele schoonheid. Joost is ervan overtuigd dat er in alle dingen wel iets moois schuilt. Hij is in zijn werk telkens bezig om de norm van wat mooi gevonden wordt te verleggen.

‘EEN BOTERHAM MET PINDAKAAS ZIEN WE NIET ALS MOOI, MAAR LEG OP DIE BOTERHAM EEN KLAPROOS EN ER ONTSTAAT POËZIE, ER ONTSTAAT SCHOONHEID.’ - Joost Oomen

Wij denken dat het de taak van de dichter, van de kunstenaar, is om de mensen te laten zien wat schoonheid is en kan zijn. Het is diens taak om het publiek hun smaak en blik op schoonheid te verbreden. Dat is belangrijk want dat biedt mensen meer ruimte om dingen mooi te vinden. Schoonheid is een positief en prettig begrip. Het zorgt voor meer plezier in het leven, het verbreedt je kijk op het leven en zorgt ook voor meer verdraagzaamheid. Dat wat we als vreemd ervaren vinden we vaak niet mooi, terwijl het ongewone en onwennige zo schitterend kan zijn. Een voorbeeld: een man met veel lichaamsbehaaring in een jurk wordt door veel mensen gezien als vreemd, als lelijk. Dat is een vorm van onverdraagzaamheid. Deze onverdraagzaamheid is niet per se de schuld van de mensen zelf. Soms weten ze niet anders. Er zijn machten aanwezig met geld die dicteren wat schoonheid is: de reclame, de mode, de kerk, film en entertainment enz. Zij hebben geld om de publieke ruimte vorm te geven, om die vol te stoppen met hun schoonheidseisen. Dit doen zij echter met een dubbele agenda, bijvoorbeeld het verdienen van geld. Anti-reclame bewegingen als *Advertisement shifts in your head* laten dit ons al veelvuldig zien. We willen in *Waarom is PARIJS zó mooi?!* tegen deze machten ingaan om het begrip schoonheid voor het publiek op te rekken. In de voorstelling dromen wij over een stad ingericht door kunstenaars. Hoe zou die eruit zien? Wij willen in deze performance duidelijk maken dat om meer te kunnen zien, om nieuwe vormen van schoonheid te kunnen vinden, het belangrijk is om te kijken met een niet oordelende blik. Die oordelende blik doet mensen, dingen en kunst af als lelijk, zonder echt aandachtig naar die dingen te kijken. Van die oordelende blik wordt niemand blij en bovendien schaadt deze blik mensen.

Als verdiepend onderzoek bij deze performance lezen we het boek *Als in een donkere spiegel* van Frank van de Veirde. Het onderwerp schoonheid zit diep verankerd in de mens en er ligt veel filosofie aan ten grondslag. Vele kunstenaars en filosofen schreven erover. De uitlatingen van een elftal filosofen over schoonheid, door de eeuwen heen, zijn gebundeld in dit boek.

DE GEDWONGEN WEG - JONKER - 2028 In de voorstelling JONKER onderzoeken we welke nieuwe kunstvormen ontstaan wanneer de dichter onderdrukt wordt. Onder deze druk ontstaan vormen die ons intrigeren. Ook stellen we ons de vraag waarom dichters vaak worden gezien als gevaar tegenover totalitaire systemen. Wij willen weten hoe het bekendste gedicht van Ingrid Jonker *Het kind is niet dood*, opgeschreven uit woede, uit verdriet, uit wanhoop, uit hoop, tot stand kwam.

Ingrid Jonker (1933 - 1965) was een witte Zuid-Afrikaanse dichter die leefde ten tijde van de apartheid. Haar vader was een politicus in de Nasionale Party en voorvechter van het apartheid systeem. Zij streed met haar hele ziel en zaligheid én in haar poëzie tegen dit verwerpelijke politieke systeem. Het hoogtepunt van haar verzet was het gedicht: [Het kind is niet dood](#). Dit gedicht las Nelson Mandela voor bij zijn inauguratie als de eerste zwarte president van de Republiek Zuid-Afrika. De aanleiding voor het schrijven van het gedicht was een kind dat bij de opstanden tegen de apartheid in Nyanga doodgeschoten werd. Volgens Jonker is dat kind niet dood.

Het verhaal achter het gedicht *Het kind is niet dood* laat ons niet koud. In ons eerdere werk over bijvoorbeeld Joseph Brodsky en Daniil Charms merkten wij dat veel van hun poëzie onder hoge druk ontstond. Als een vrije geest, een dichter, onderdrukt wordt door een systeem dan kan er een gedicht ontstaan dat onder hoge druk ontsnapt, als stoom uit een hogedrukpan. Dat gedicht heeft een vorm die niet anders kan zijn dan de vorm die het heeft. Die vorm, die ontstaat uit pure noodzaak, raakt ons enorm. De dichter mag in het onderdrukkende politieke systeem alleen maar schrijven wat dat systeem van hen verlangt. Alsof ze een kleurplaat krijgen die ze mogen inkleuren. Echter, de dichter kleurt erbuiten, laat via diens kunst de vrijheid zien om buiten de lijnen te kleuren. Het buiten de lijnen kleuren, maakt mensen bewust van de lijnentrekker. Ontmaskerd de lijnentrekker. Daarom zijn dichters ook gevaarlijk voor lijnentrekkers, voor dictators, voor verwerpelijke politieke systemen.

Zoals wij eerder in onze aanvraag schreven leven we in een tijd van systeemverandering en Jonker laat ons zien dat poëzie een rol kan spelen in die verandering. Doordat poëzie altijd wel een uitweg vindt, ook al wordt ze verboden of weggedrukt. Poëzie vindt altijd wel een maas in de wet. Ze vindt een gaatje in de hagedrukpan en zal als stoom naar buiten sissen.

We trekken de strijd die Jonker voerde naar het nu. Wat leert Jonker ons vandaag de dag? Welke rol had Nederland in de apartheid? Hoe is het gesteld met het racisme in Nederland en wat voor impact heeft dat op onze levens en dat van anderen? We stellen ons de vraag: welke rol kunnen wij innemen in de strijd tegen racisme en welke kunstvorm ontstaat hier uit?

POEZIEBAR De komende vier jaar zal de Poeziebar maandelijks terugkeren in Zaal 3. Het is een grote aanvulling op het Haagse cultuurlandschap waar weinig tot geen literaire avonden op maandelijks basis te bezoeken zijn. Daarnaast is de Poeziebar om vele redenen heel belangrijk voor ons. Allereerst is het de ideale instapper voor de nog niet zo fervente poëzie liefhebber. We horen uit ons publiek vaak dat ze bang waren dat ze de gedichten op de avond misschien niet zouden begrijpen. De lage drempel en de informele sfeer die we creëren tijdens de avond haalt deze angst voor het niet begrijpen weg. We benoemen ook dat poëzie niet altijd begrepen hoeft te worden. We kiezen bewust niet alleen voor grote namen en lichten deze ook niet toe met gewonnen prijzen. Hierdoor gaat de avond echt over de inhoud. De Poeziebar is echt een training in het luisteren naar poëzie. De Poeziebar zit bijna altijd vol, een groot deel daarvan geeft aan dat ze er die keer voor het eerst zijn. Doordat wij dit publiek zo enthousiasmeren is het ook een mooi marketingmiddel voor onze reguliere voorstellingen. Ook is de avond voor ons als maker een laboratorium waar we kunnen zoeken naar nieuwe acts, nieuwe vormen dus. We proberen bij elke Poeziebar scènes of teksten uit die we schrijven en maken voor een voorstelling. Het is ook een plek waar dichters aan nieuwe vormen van poëzie kunnen werken. We vinden het belangrijk dat jonge dichters bij ons de kans krijgen om hun werk uit te proberen. Dat ze kunnen zoeken naar hun eigen artistieke signatuur, zowel in voordracht als in inhoud. Ook grote dichters kiezen er bij de Poeziebar vaak voor om nog nieuwe, experimentele gedichten voor te dragen. We hebben in de afgelopen jaren voor veel dichters de weg vrijgemaakt naar het theater. Zij hebben door bij ons op te treden en onze voorstellingen te zien, de mogelijkheden van de literatuur in het theater ontdekt. Denk hierbij aan Dean Bowen, Joost Oomen, Martin Rombouts en Maxime Garcia Dias die in de afgelopen jaren volwaardige theatervoorstellingen hebben gemaakt met hun eigen werk en poëzie. Deze brugfunctie willen we behouden; wij inspireren de dichters en zij ons. Als laatste zijn we in de afgelopen jaren een plek geworden waar zelfs de prilste dichters een plek krijgen. Bij elke Poeziebar houden we een plekje vrij voor iemand uit het publiek die zelf gedichten schrijft. Bij scholieren, maar ook bij anderen die zelf gedichten schrijven, is dit nu bekend geworden en we hebben dan ook altijd iemand in de zaal zitten die speciaal daarvoor komt.

POEZIEBAR XL Jaarlijks sluiten we het seizoen altijd af met een grote Poeziebar in de Koninklijke Schouwburg met extra veel dichters. De editie van 2023 was uitverkocht en op het moment van schrijven is de editie van 2024 ook uitverkocht. Het is ontroerend om te zien dat de schouwburg vol zit met zoveel verschillende mensen. Van jong tot oud, van schouwburgbezoeker tot festivalbezoeker en van poëzieleek tot boekenvreter. En ook nog eens stuk voor stuk aardige en lieve mensen. We willen

met de Poeziebar XL een jaarlijks terugkerend groots opgezet poëzie evenement blijven dat Den Haag op de kaart zet als poëzestad. Mensen moeten naar Den Haag komen om te zien hoe de nieuwe poëzie beweging eruit ziet.

De komende vier jaar onderzoeken we samen met HNT hoe we de Poeziebar XL kunnen doorontwikkelen. Recent hebben we besloten een tweedaags evenement van de Poeziebar XL te maken. We krijgen hierdoor de mogelijkheid om nog breder te programmeren; er is ruimte voor randprogramma, maar ook voor meer muziek. Denk aan een groot Haags poëziefestival in de Koninklijke Schouwburg. Daarnaast denken we aan een bredere samenwerking met verschillende Haagse middelbare scholen, door het aanbieden van workshops die resulteren in voordrachten van de Haagse scholieren. Ook willen we in samenwerking met Huis van Gedichten de jaarlijkse bekendmaking van de Haagse jeugdstadsdichter op de Poeziebar XL laten plaatsvinden. De kersverse jeugdstadsdichter mag die avond optreden in een volle Haagse schouwburg.

We merken dat er veel grote (literaire) literaire evenementen en instellingen uit Den Haag verdwijnen. Dat vinden wij als liefhebbers van de stad erg zonde. Wij willen van Den Haag een cultureel rijkere en leukere stad maken. Daarom willen we Poeziebar XL nog meer neerzetten als een echt Haags poëzie-evenement. Een groots evenement waar de stad trots op kan zijn met een geheel eigen karakter. We willen dat dit gevoel van trots bij zoveel mogelijk Haagse inwoners voelbaar wordt. Daarom willen wij een groot aantal Hagenezen met een kleine beurs gratis toegang verlenen. Ook kijken we naar het aantrekken van een grote internationale naam per editie.

PUSSYNIGHT We blijven ook door het land reizen met een uitgedekte versie van de Poeziebar genaamd Pussynight. Deze kan in principe overal gespeeld worden en is dus voor ons een belangrijke methode om publiek op te bouwen. Zo kunnen we door het hele land nieuw publiek vinden, dat we vervolgens meenemen naar de voorstellingen die we daar zullen spelen. Ook willen we de Pussynight meer door Den Haag spelen, bijvoorbeeld bij de bibliotheken van Den Haag. Hier spelen we vaak voor een publiek dat niet snel naar Zaal 3 komt en zo proberen we de drempel voor dit publiek te verlagen.

PUSSYRAVE Tijdens het maken van onze voorstellingen doen we veel onderzoek naar de behandelde dichter, we spreken vaak ook met mensen die deze dichter bestudeerd hebben. We gaan vanaf 2025 twee keer per jaar een PUSSYRAVE organiseren. De PUSSYRAVE is een verdiepende avond rondom een dichter waar een geïnteresseerd publiek voor een lage prijs bij kan zijn. We lezen gezamenlijk werk en praten met een persoon die veel weet over de dichter.

BLOEMLEZINGEN We proberen zoveel mogelijk bloemlezingen te maken van de dichters die wij als vertrekpunt nemen voor onze voorstellingen. Dit is gebaseerd op het idee van de dichter Josef Brodsky die fantaseerde over bloemlezingen die je voor 5 dollar bij het tankstation, boekhandel of supermarkt kan kopen. Met de uitgeverij gaan wij in gesprek om een zo laag mogelijke prijs aan deze bloemlezingen te geven zodat zoveel mogelijk mensen een bundel kunnen aanschaffen. Van overleden dichters verschijnen vaak alleen verzamelde werken die voor hoge prijzen verkocht worden, dat verhoogt de drempel van het kopen ervan. Wij willen met deze goedkope bundels, die we ook na de voorstellingen verkopen, die drempel verlagen.

2.3 PROCESBESCHRIJVINGEN

GEESTEN wordt een performance die op Oerol 2025 in première gaat. Na Oerol zullen we op theaterfestival de Parade onderzoek doen naar een poëzieconcept van Spicer: Blabbermouth. Dit waren avonden waar Spicer dichters uren liet praten en improviseren met als doel in trance te raken om zo tot nieuwe poëzie te komen. Tijdens de zalen tour van GEESTEN eind 2025 willen we een hedendaagse Blabbermouth als randprogramma aanbieden. We willen uitzoeken welke vormen er ontstaan na zo'n langdurige uitputtingsslag. Als voorbereiding willen wij een onderzoek op de Parade doen, waarin we drie keer per dag een half uur samen met het publiek en gastdichters in een gekaderde improvisatie tot nieuwe poëzie pogen te komen. De ervaring en de resultaten van dit onderzoek zullen we meenemen naar de zalen tournee. Het publiek dat we tijdens deze Parade bereiken nodigen we ook uit voor de zalen tour.

GEESTEN wordt een coproductie met Explore The North. Zij hebben ook samen met ons LORCA naar Oerol en de Parade gebracht en die samenwerking beviel goed. We vinden in hun een plek waar ze open staan voor het experiment, daarin denken we hetzelfde over kunst.

In het najaar van 2025 is GEESTEN de laatste voorstelling in het Coproducers traject. Het zal gaan om een tour van dertig speelbeurten. De regie is in handen van Ellen Goemans met wie wij eerder LORCA maakten, deze samenwerking werkte bijzonder goed. Zij weet onze gekke geesten goed te kaderen en wij willen die artistieke lijn samen doorzetten. Wij vertrouwen erop dat Ellen ons kan begeleiden en begrenzen in ons onderzoek. Vanuit onze kernwaarde willen we dat het repetitieproces waarin we ons open gaan openstellen naar inspiratie zo veilig mogelijk verloopt. Voor onszelf, voor elkaar, voor Ellen en voor het uiteindelijke publiek. Deze veiligheid nemen wij zeer serieus. Het maken van theater is een kwetsbaar proces waarin het van belang is dat iedereen er mag zijn en zich gehoord voelt. Zeker als we ons op nieuwe nog te ontdekken wegen begeven. Het is daarom van groot belang dat we rekening houden met elkaars grenzen en deze respecteren. Ook zullen we meermaals check-ups met elkaar en met onze vertrouwenspersoon Martine Mante doen.

In de voorstelling komt ook het onderwerp spiritualiteit ter sprake. Wij willen hier op een eerbiedwaardige manier mee omgaan. Daarom zullen we gesprekken voeren met bijvoorbeeld iemand die het Winti geloof aanhangt om blinde vlekken en culturele toe-eigening te voorkomen. En vooral zijn we erg benieuwd naar hoe mensen uit andere delen van de wereld over inspiratie denken. Verder zullen we samenwerken met een muzikant die veel ervaring heeft met improvisatie, we denken bijvoorbeeld aan jazzsaxofonist Nick Feenstra die eerder met ons Yy maakte. De vormgeving is in handen van Studio Sjeun die eerder met ons werkten aan LORCA en Yy. Wij denken dat zij als geen ander onze gedachtewereld en associatieve manier van maken begrijpen.

ARENDS De periode van ARENDS is wat langer dan we normaal aan een voorstelling werken. Bij zo'n kwetsbaar thema als psychische gezondheid is het belangrijk om voorzichtig en secuur te werk te gaan. Dat zullen wij doen vanuit onze veilige werksfeer. Daar komt bij kijken dat wij allebei in het verleden last hebben gehad van psychische klachten en daar ook vandaag de dag nog mee kampen. Het onderwerp is voor ons dus een spannend gebied en we willen daar goed mee om gaan. Daarom hebben

we besloten om ARENDS op te delen in drie periodes. We zullen in de periode februari - april 2026 onderzoek doen naar zowel het leven van Jan Arends zelf als naar levende dichters die neuro-divergent zijn. We willen met de GGZ in gesprek gaan over hoe zij omgaan met het artistiek vrij zijn in een niet zo vrije omgeving. Ook zullen we in deze periode op zoek gaan naar de geschikte theatrale vorm voor de voorstelling. Wij willen een neuro-divergent publiek betrekken bij het maken van de voorstelling, daarom gaan we samenwerken met HNTOnbeperkt. We willen dit publiek vragen hoe we de voorstelling voor hen zo toegankelijk mogelijk kunnen maken en we zijn erg benieuwd naar hun verhalen en hun visie op de huidige maatschappij en welke plek zij daarin hebben. Dit zullen wij meenemen in onze voorstelling. Ook met de levende neuro-divergente dichters, wiens werk in de voorstelling zal komen, zullen we eenzelfde gesprek voeren en zijn we daarnaast ook benieuwd naar de rol van poëzie in hun leven.

Vervolgens gaan we in de zomer op de Parade spelen met een voorstelling puur over Jan Arends. Daar willen we, naast het promoten van zijn geweldige maar gitzwarte werk, kijken hoe je iets kan maken over zo'n kwetsbaar thema en hoe zijn ideeën over schoonheid spiegelen aan onze tijd. Het is ook een mooie kans om te ontdekken hoe we werken en spelen op de vloer met Anna Schoen van Tgecho. Deze twee periodes zullen samenkomen in de voorstelling ARENDS die we gaan maken en spelen in de periode januari - mei 2027, de tour zal bestaan uit zo'n dertig speelbeurten. We zijn ervan overtuigd dat door dit uitgebreide onderzoek zowel de wereld van Arends als die van de levende dichters samenkomen. We denken dat hun visie op schoonheid en wat kunst moet en kan doen, gaat zorgen voor een vrijere en inclusievere wereld.

We gaan met deze voorstelling samenwerken met TgEcho, een theatergezelschap uit Arnhem dat geleid wordt door actrice en theatermaakster Anna Schoen. We hebben allebei al eens met haar samengewerkt en dat smaakte naar meer. Anna heeft dezelfde gekte en vrijheid in haar spelen en maken als dat waar wij zo van houden. Anna is zelf al jaren fan van het werk van Arends en kwam zelf met het idee om samen te werken. We zijn erg blij dat we voor het eerst met een andere acteur gaan maken en de vloer opgaan. Dit hebben we nog niet veel gedaan en we zijn benieuwd wat deze nieuwe impuls ons als gezelschap zal geven. We hebben lange tijd gezocht naar onze eigen stijl en we denken dat het nu tijd is om daar nieuwe theatermakers bij te verwelkomen. Deze samenwerkingen zullen zorgen voor weer nieuwe impulsen in het verder ontwikkelen van onze stijl. De regie ligt in handen van Ellen Goemans. Ook Anna heeft in het verleden veel met Ellen gewerkt en zij voelt dus als een logische toevoeging aan het team. We hebben het werken met Ellen in

het verleden als uitdagend maar veilig ervaren en we denken dat zij de veiligheid in zo'n precair onderwerp als dit goed kan bewaken. We denken dat ARENDS een mooie, ontroerende en spannende voorstelling kan gaan worden waarin we belangrijke stappen kunnen zetten in het verwelkomen en leren begrijpen van de buitenbeentjes en hun visie op schoonheid. Er zijn naast de voorstelling gesprekken gaande met uitgeverij De Bezige Bij om een bloemlezing van het werk van Arends te maken die na de voorstelling en in de boekhandels voor een lage prijs verkocht zal worden zodat het werk van Arends ook voor zo veel mogelijk mensen beschikbaar is.

WAAROM IS PARIJS ZÓ MOOI?! In de zomer van 2027 gaan we een vooronderzoek doen op de Parade met de voorstelling VINDT U DIT MOOI?! Dit wordt een kortere performance waar wij het publiek vragen om dingen die wij hen tonen in te delen in mooi, lelijk of geen mening. We willen haast wetenschappelijk onderzoek doen en onderzoeken wat mensen in verschillende steden nou echt mooi vinden. Het idee is om per stad een uitslag van ons normonderzoek te publiceren met daarin onze onderzoeksresultaten. Wij willen ook benadrukken dat er machten zijn die voor ons bepalen wat schoonheid is en laten zien dat het helemaal niet aardig is voor de dingen om ze telkens in mooi of lelijk onder te verdelen. Dat het zelfs voor de mensen om ons heen vervelend kan zijn. De onderzoeksresultaten van de Paradevoorstelling worden onderdeel van de zaalvoorstelling die dertig keer zal spelen in de periode Q4 van 2027. Voor de regie heeft Elias de Bruyne getekend. Hij regisseerde in 2022 onze voorstelling Yy en zijn absurde kijk op kunst past heel erg goed bij de onze.

JONKER We zoeken naar een team dat ons het beste bij ons onderzoek kan helpen. Wij merken dat het thema racisme een erg precair onderwerp is en dat we hier gevoelig mee om moeten gaan. Wij willen daarin een divers team om ons heen scharen om onze blik op racisme te verbreden en ons te wijzen op onze blinde vlekken. We denken hierbij aan dichter en kunstenaar Dean Bowen. Dean heeft veel ervaring in gesprekken voeren over deze preciaire onderwerpen en hij kent ons heel erg goed. Wij vermoeden dat door de mensen met wie wij over het onderwerp praten en de voorstelling die we maken, kansen liggen om een diverser publiek bij de voorstelling te betrekken. Daarvoor gaan wij in gesprek met Rehana Ganga van HNT. Wij willen voor hen ook de drempel tot bezoek verlagen. Dit willen we doen door aan ons team en aan het beoogde nieuwe publiek te vragen welke vorm zij het beste bij deze voorstelling vinden passen en hen te vragen waar hun behoeften liggen. Ook zullen we ons verdiepen in inhoudelijke lectuur. We willen met de voltallige organisatie deelnemen aan de privilege training van Sarita Bajnath. Dit onderzoek zal over het hele kunstenplan plaatsvinden. JONKER wordt een les om, ondanks gevoelens van ongemak, ons uit te spreken tegen racisme. JONKER gaat

dertig keer spelen in de theaters in Q4 2028

POEZIEBAR Omdat de Poeziebar zoveel oplevert, zowel voor ons als voor de dichters en het publiek, willen we de Poeziebar de komende jaren blijven doorontwikkelen. Na elk seizoen gaan we kritisch kijken naar de inhoud van de avond en zullen we daarop reflecteren. We willen om te beginnen de avond uitbreiden. We hebben nu telkens drie dichters per avond. We merken dat dit net te weinig body heeft en voor te weinig afwisseling zorgt. Vanaf 2025 willen we doorgaan met vier dichters per avond. We hebben de afgelopen jaren veel geleerd over inclusief programmeren, dat willen we doorontwikkelen in een nog diversere lineup. Daarbij denken we aan minimaal één jong Haags talent per avond. Deze jonge dichter zal ook weer een nieuw publiek met zich meenemen. Met Huis van Gedichten hebben we de wens uitgesproken ons te helpen bij het vinden van dit jonge, vaak biculturele Haagse talent. Op moment van schrijven is er via Huis van Gedichten een communicatie op gang gekomen tussen ons en jonge Haagse dichters. Zo trad Chelsea Valentina, oud jeugdstadstdichter van Den Haag bij ons op. Om de Poeziebar nog toegankelijker te maken gaan we vanaf 2025 per seizoen één Poeziebar inrichten op toegankelijkheid, denk hierbij aan een prikkelarme Poeziebar. Samen met de mensen voor wie deze Poeziebar bedoeld is, ontwikkelen de hele avond. We gaan het gesprek aan over wat zij nodig hebben. In deze samenwerking gaan we bewust op zoek naar onze blinde vlekken, zodat we de Poeziebar nog inclusiever kunnen maken. Wij gaan hiervoor een samenwerking aan met HNTOnbeperkt. Als laatste gaan we bij één Poeziebar per seizoen de programmering uit handen geven aan een dichter of programmeur met een ander perspectief dan het onze. Diegene mag de dichters van die Poeziebar selecteren en presenteert met ons de avond. We gaan met deze persoon in gesprek over diens visie en evalueren naderhand ook met deze persoon. De evaluatie en verkregen inzichten nemen we mee in de rest van de 'barren'.

Verder blijven we een plek die voor een jong publiek aantrekkelijk is, waar ook de oudere poëzie liefhebber welkom is en zelfs de mensen die nog nooit naar een poëzieavond zijn geweest. Iedereen is welkom om met ons de poëzie te vieren!

PARADE 2028. In de zomer van 2028 willen wij een voorstelling spelen op de Parade. We hebben nog veel ideeën op de plank, maar we houden deze periode graag open voor dat wat zich in de loop van het kunstenplan aan zal dienen. Ook houden wij graag de optie open om voor het volgende kunstenplan op de Parade een onderzoek te kunnen doen.

2.4 ONZE ARTISTIEKE FAMILIE

NB: Voor de samenwerkingen binnen de voorstellingen, zie: projecten en procesbeschrijvingen 2.2 en 2.3

ONZE ARTISTIEKE FAMILIE Naast jonge dichters vinden wij het belangrijk om bij de voorstelling ook een plek te creëren waar net afgestudeerde makers (vormgevers, schrijvers, regisseurs etc.) hun werk en werkwijze kunnen uitzoeken. Zo werken we bijvoorbeeld al twee voorstellingen met het nog jonge vormgeversduo Omroep Sjeun en dat willen we in de toekomst ook blijven doorbouwen. Ook werkten we al twee keer met een stagiair van een schrijfpopleiding. Het bevalt ons enorm om met jonge makers te werken omdat zij veelal met nieuwe en spannende ideeën komen die goed passen bij onze werkwijze.

Ook brengen wij als theatermakers in het presenteren en organiseren van poëzie evenementen een muzikale en theatrale lijn, waardoor deze avonden bruisen van de energie. Er is ook meer behoefte ontstaan in de theaters naar poëzie evenementen en hierin hebben wij een belangrijke functie, als voorloper en organisator.

Onze voorstellingen bruisen van de energie en kenmerken zich door een zekere onverwachtheid. Je weet bij de Poezieboys nooit precies waar je terecht gaat komen omdat wij, geïnspireerd door de vrije geesten van de poëziewereld, altijd zoeken naar nieuwe vormen in het theater.

We zitten tijdens het schrijven van deze aanvraag in een ontwikkelperiode van jong zelfstandig theatercollectief naar een vaste basis als volwassen theatermakers in de stad en daarbuiten. De samenwerkingen met De Coproducers en met het Dioraphte Fonds geven daar blijk van. De afgelopen jaren werkten wij fijn samen met een aantal instellingen en makers die ongetwijfeld de komende jaren ook weer de revue zullen passeren. We lichten er graag een paar uit:

We werkten samen met verschillende culturele instellingen: Het Nationale Theater, Zaal 3, Theaterfestival de Parade, Explore The North, Station Noord, Oerol, Crossing Border, Uitgeverij de Bezige Bij, Uitgeverij van Oorschot, Mensen zeggen dingen, ILFU en Huis van Gedichten, Letteren 070. **Voor de regie tekenden:** Sanne den Hartogh, Ellen Goemans, Silke van Kamp, Joep van der Geest en Elias de Bruyne. **Verder werkten we met:** Studio Sjeun, Joost Oomen, Willie Darktrousers, **Voor de Poeziebar traden onder andere op:** Joost Oomen, Mahat Arab, Anneke Brassinga, Asha Karami, Sholeh Rezazadeh, Delphine Lecompte, Mustafa Stitou, Tsead Bruinja, Yentl van Stokkum, Daan Doesborgh, Guus van der Steen, Elmer, Alara Adilow, Erik Bindervoet, Daniël Vis, Dean Bowen, Frino, Koen Freins, Eddy Azulay, Steff Geelen, Iduna Paalman, Martin Rombouts, Marie Claus, Kasper Peters, Sophia Blyden, Simone Atangana Bekono, Hendrick de Pecker, Teddy Tops, Elfie Tromp, Kees 't Hart, Jasper Albinus, Nicole Kaandorp, Benzo Karim, Radna Fabias, Lieke Gorter, Maxime Garcia Diaz, Micheline Plukker, Willie Darktrousers, Michelle Samba, Erik Jan Harmens en nog vele anderen.

BESTUUR

VOORZITTER

Marijn Lems

SECRETARIS

Sophia Blyden

PENNINGMEESTER

Merijn Hollestelle

VERTROUWENSPERSOON

Martine Manten

DIRECTIE

ARTISTIEK LEIDER

Jos Nargy

ARTISTIEK LEIDER

Joep Hendrikx

ZAKELIJK LEIDER

Tijmen Kerkhof

MARKETEER

Dieke van der Spek

HOOFD PRODUCTIE

NTB.

HUISDRAMATURG

NTB.

Jos Nargy - Artistiek leider - 0,7 FTE

artistieke visie, regie, speler, conceptontwikkelaar,
literair netwerk, Haagse partners

Joep Hendrikx - Artistiek leider - 0,7 FTE

artistieke visie, regie, speler, conceptontwikkelaar, landelijke partners

Tijmen Kerkhof - Zakelijk leider - 0,6 FTE

dagelijkse leiding, fondsen, financial controlling, verkoop-zakelijk

Hoofd productie - 0,4 FTE

planning producties en projecten, aansturen creatieve teams,
productie poeziebarren en verdiepingsavond, verkoop-planning

Dieke van der Spek - Marketeer - 0,3 FTE

publieke relaties, publieksbinding, marketing

Huisdramaturg - 0,05 FTE

toetsen diversiteit, inclusie en gelijkwaardigheid,
toetsen artistieke lijn, conceptontwikkelaar

3

PUBLIEKSFUNCTIE

3.1 DOELGROEPENBENADERING Wat zo leuk is: we kunnen inmiddels echt zeggen dat we op veel plekken volle zalen trekken voor de poëzie. Op de festivals waar we spelen en ook in theaterzalen in Den Haag en de rest van de Randstad, waar we al langer actief zijn. Hier hebben we een groep vaste, relatief jonge bezoekers opgebouwd die zich gezellig neervleien op een houten festival-bank of in het theaterpluche tussen de bezoekers die je daar van nature meer zou verwachten. In de rest van Nederland zijn we dankzij de steun van de Coproducers nu twee jaar aan de weg aan het timmeren. Daar valt nog veel te winnen, maar ook daar zien we ons publiek nu al groeien. We merken dat ons werk bij de leeftijdscategorie 15-30 ontzettend goed aanslaat. Eigenlijk ook het publiek dat ons graag ziet op festivals als Lowlands en de Parade. En laat dat nou ook net het publiek zijn dat het meest in het nieuws is als het gaat over ontleding. We vinden het echter belangrijk dat iedereen meetelt, dus ook als 70-plusser valt er iets te halen bij de Poezieboys. Door de onderwerpen, de mix van de disciplines theater en poëzie en door de grote diversiteit aan betrokkenen richten we ons de komende jaren op een breed publiek.

Onze marketeer maakt voor de doelgroepenbenadering gebruik van het Culturele Doelgroepen-model, inmiddels breed geaccepteerd in de culturele sector. Binnen dat model leggen wij de focus op: culturele alleseters, weelderige cultuurminnaars, klassieke cultuurliefhebbers, startende cultuurspeurders en nieuwsgierige toekomstgrijpers. Dit omvat een diverse groep met uiteenlopende culturele interesses, van jong tot oud, avontuurlijk en nieuwsgierig van aard. Voor de exacte uitleg van deze segmenten, zie www.culturele doelgroepenmodel.nl. Daarnaast is het belangrijk te vermelden dat we ook regelmatig met scholen samenwerken. Zowel bij de Poeziebarren als bij onze theatervoorstellingen zijn scholen welkom.

De diversiteit in culturele achtergronden vinden we nog niet hoog genoeg. Omdat poëzie onder veel verschillende culturele achtergronden een populaire kunstuiting is, zou dit hoger moeten kunnen. Onze marketeer is bezig met een cursus inclusievere communicatie via cultuurmarketing.nl, de kennis die ze hiermee opdoet nemen we de komende jaren mee in onze communicatie. Ook hebben we goede banden met Omroep Zwart, zij promoten de Poeziebar al eerder. We willen deze samenwerking de komende jaren vasthouden. Verder hebben wij een groot netwerk van dichters en programmamakers met diverse achtergrond. We zien in Hizir Cengiz een partner bij het vinden van een diverser publiek. Hij presenteert ook een maandelijks programma in Zaal 3. We gaan met Hizir in gesprek over een cross-over tussen onze publieken. We vragen hem ook als gastprogrammeur bij onze Poeziebar. We hebben goede banden met Mahat Arab van Mensen zeggen dingen en Poetry Circle ook met hem gaan we in gesprek voor een cross-over.

3.2 VISUELE IDENTITEIT Om deze segmenten en dit bredere publiek te bereiken, zetten we de komende jaren stevig in op onze eigen marketing en stellen we ons daarin veel minder afhankelijk op van partners zoals we dat eerdere jaren deden. De eigen marketing start met de ontwikkeling van een sterke visuele identiteit die past bij de energie van de Poezieboys op het podium. Deze ontwikkelen wij in samenwerking met creatief bureau All Sizes in Den Haag (gevestigd bij Zaal 3). De identiteit voeren we de komende jaren stap voor stap door in al onze uitingen en zorgt voor herkenbaarheid, zowel lokaal als landelijk. Op posters, in social advertising campagnes, in teasers, insta-stories...overall zie je straks in 1 oogopslag wie de afzender is. Ook ontwikkelen we in samenwerking met All Sizes een nieuwe website die beter past bij wat we willen uitstralen. Toegankelijkheid is voor ons vanzelfsprekend en daarom richten we deze website volledig in volgens de W3C richtlijnen en ondertitelen we alle trailers die we vanaf nu gaan maken.

3.3 CAMPAGNES OPDELEN IN SEE, THINK, DO, CARE Als houvast binnen de campagnes werkt onze marketeer vanuit het See, Think, Do, Care model. Hiermee kunnen we de reis die onze bezoekers afleggen goed in kaart brengen en daar met de campagne op inspelen. Bij de See-fase brengen we potentieel publiek binnen de bovengenoemde doelgroepen voor het eerst in aanraking met de Poezieboys. Zo zul je ons de komende jaren bijvoorbeeld veel meer met interviews en recensies in de media tegenkomen. Op het vlak van free publicity zien we in samenwerking met onze marketeer echt een grote kans. Denk aan interviews in landelijke dagbladen, Radio 1 en Radio 4 maar ook zichtbaarheid in podcasts die een specifiek publiek bereiken. In Den Haag besteden media als Den Haag FM en Den Haag Centraal met regelmaat aandacht aan ons. In andere steden en regio's zoeken we in samenwerking met de theaters ook de lokale media op. Ook zetten wij Google Grants in om via Adwords in beeld te komen en bereiken wij nieuw publiek via de festivals en bijvoorbeeld boekhandels waar we ook actief aanwezig zijn. Vervolgens nemen we de mensen die ons een keer voorbij zien komen mee in de Think-fase en halen we ze via middelen als social media, een DM via het theater, een nieuwsbrief van de bibliotheek over om een keertje te komen. We laten bijvoorbeeld met trailers van eerdere dampende poëzieavonden zien wat je mist als je er niet bij bent. We laten ons enthousiaste (jonge) publiek aan het woord om nieuw publiek over de streep te trekken. In de Do-fase activeren we het publiek en halen we ze over tot het kopen van een kaart. Daar zetten we onder andere social advertising voor in en werken intensief samen met platforms als We Are Public en CJP. We vinden het ook belangrijk om financieel toegankelijk te zijn voor mensen en streven de komende jaren voor onze Poeziebarren naar 'economische inclusiviteit'. De kaartverkoop van de Poeziebarren vanaf seizoen 2024/2025 is 'pay what you can' zodat er ook een goedkoop kaartje beschikbaar is.

Tot slot de Care-fase: aangezien wij zelf geen kaartverkoop doen, hebben wij de NAW gegevens van onze bezoekers zelf niet in handen dus de aftercare gaat deels via de theaters en festivals waar we spelen. Die samenwerking blijft voor ons dan ook erg belangrijk om ons publiek te behouden. We spreken ons publiek in de zalen persoonlijk na afloop van de voorstellingen aan met het verzoek ons te volgen op de socials en te abonneren op onze nieuwsbrief. Via beide kanalen willen we de komende jaren nog actiever communiceren met content die verder gaat dan alleen "koop kaarten". Zo delen we in de nieuwsbrief bijvoorbeeld maandelijks een gedicht met context over de schrijver. Tijdens de Poeziebar vertellen we wat we de maand erna van plan zijn en stimuleren we bezoekers om direct een kaartje te kopen voor de volgende editie. Zo behouden we ons publiek en verbinden we ze aan ons werk.

3.4 PUBLIEKSONDERZOEK We toetsen de focus op en het bereik van de bovengenoemde segmenten de komende jaren grondig door middel van publieksonderzoek. Kloppen ze? Bereiken we ze? Hoe verbeteren we dat publieksbereik? In 2025 doen we een publieksonderzoek bij GEESTEN op de Parade en vervolgens in de Nederlandse theaters. We zijn benieuwd welk publiek we nu precies trekken op de festivals en waar zij buiten het festivalseizoen graag heen gaan. In 2027 herhalen we dit onderzoek bij Waarom is PARIJS zó mooi?! Opnieuw eerst op de Parade en vervolgens in de theaters.

3.5 SPEELLOCATIES Door twee jaar te mogen werken met de Coproducers konden wij ineens in veel vlakkevloertheaters van Nederland spelen en werken aan een publiek. Vrijwel alle deelnemende theaters aan dit project hebben aangegeven ons te willen blijven programmeren. Er zijn ook wat andere theaters in Nederland waar ambitie ligt om te spelen, vooral in het oosten. We kiezen ervoor ons op al deze theaters te richten en hen als partners vroeg in te lichten over onze plannen. Samen met de theaters werken we de komende jaren aan het opbouwen van een nog groter en diverser publiek voor de poëzie! Daarnaast zijn de festivals ook belangrijke speellocaties de komende jaren en, zoals eerder uitgelegd, voor de Poezieboys een belangrijke plek om nieuw publiek met ons werk in aanraking te brengen.

4 GEOGRAFISCHE SPREIDING

4.1 2022 & 2023

Hoeveel uitvoeringen zijn er gegeven in 2022 en in 2023 in de 4 grote steden, de regio's Noord (Groningen, Friesland en Drenthe), Oost (Overijssel en Gelderland), West (Noord- en Zuid-holland buiten Amsterdam, Den Haag en Rotterdam), Midden (Flevoland en provincie Utrecht exclusief stad Utrecht) en Zuid (Noord-Brabant, Limburg en Zeeland).

	2022	2023
VIER GROTE STEDEN	41*1	29*2
NOORD	5	12
OOST	1	2
WEST	5	2
MIDDEN	3	3
ZUID	5	3

*1 Parade DH. 6 Utrecht 5 A'dam 5

*2 Parade DH. 5 Utrecht 6 A'dam 6

4.2 2025-2028

We kiezen hier voor totalen van de hele meerjarenbeleidsperiode, in tegenstelling tot de cijfers bij 4.1 (per jaar)

VIER GROTE STEDEN:	134
NOORD:	31
OOST:	32
We mikken op Arnhem, Nijmegen & Enschede als nieuwe speelplekken.	
WEST:	20
We mikken op Dordrecht als nieuwe speelplek.	
MIDDEN:	16
ZUID:	30
We mikken op Eindhoven & Maastricht als nieuwe speelplekken.	

4.3 DEN HAAG EN ONZE PARTNERS

Den Haag is onze thuisbasis en ook de plek waar wij de meeste activiteiten ontplooiën. Door onze ontstaansgeschiedenis bij Het Nationale Theater en onze gecontinueerde samenwerking hebben wij veel speelbeurten en organisatiekracht in deze stad. We organiseren hier alle Poeziebarren, de try-outs van onze voorstellingen, de premieres en de Poeziebar XL in de Koninklijke Schouwburg. We bespelen zowel Theater aan het Spui als Zaal 3 in Den Haag. Onderdeel van Het Nationale Theater is HNT Onbeperkt, zij onderzoeken hoe ze voor mensen met een beperking het theater zo toegankelijk mogelijk kunnen maken. Wij werkten al eens samen met hen om de Poeziebar toegankelijk te maken voor doven en slechthorenden. Deze samenwerking gaan wij verder uitdiepen. We hebben daarnaast een aantal geweldige Haagse partners die ons ontzettend ondersteunen in het vinden van publiek, het verkopen van boeken of onze gemeenschappelijke missie: het promoten van de poëzie.

HUIS VAN GEDICHTEN Met de Haagse literaire instelling Huis van gedichten gaan wij in gesprek om meer jong Haags talent naar de Poeziebar te krijgen. Hiermee denken we nog meer een Haagse poëzie scene neer te kunnen zetten. Ook zijn we met hen in gesprek over het begeleiden van middelbare scholieren die naar onze poeziebarren of voorstellingen komen met bijvoorbeeld een workshop rondom het thema van een voorstelling of een begeleidende les in poëzie alvorens naar de Poeziebar te gaan. Ook hebben wij afspraken gemaakt om evenementen van huis van gedichten te promoten en om evenementen van hen te hoosten.

Wij voelen veel verwantschap met Huis van gedichten en hebben hetzelfde doel: het promoten van de poëzie.

HAAGSE BOEKHANDEL De Haagse Boekerij stelt een boekentafel op, na onze poëzie evenementen. Zodat het publiek, warm gemaakt door de Poezieboys, een poëziebundel kan aanschaffen.

BIBLIOTHEKEN We hebben goed contact met de bibliotheek van Ypenburg. We speelden daar met succes een voorstelling. Wij gaan meerdere voorstellingen en poëzie evenementen bij hen realiseren. We speelden eerder ook al in de bibliotheek van Kijkduin en hebben daar ook warme banden mee. We zijn ook in gesprek met de centrale bibliotheek om ook evenementen bij hen te verzorgen. Wij vinden het belangrijk in bibliotheken op te treden om zo veel mogelijk mensen te kunnen enthousiasmeren voor poëzie.

5 DOOR WIE?

5.1 OVER DE ORGANISATIE De afgelopen jaren hebben we door samenwerkingen met de Parade, HNT, de Coproducers en Explore the North veel kunnen produceren. Door de artistieke ontwikkeling en de positie die we in zijn gaan nemen in het veld ontstonden ook verwachtingen van onze organisatie. In oktober 2023 ontvangen we voor het eerst naast projectsubsidie ook financiering voor die organisatie in de vorm van de impulssubsidie van Dioraphte. Tot die tijd gebeurden de organisatorische werkzaamheden onbetaald en vaak door niet gespecialiseerde mensen. Hierdoor ontbrak regie en werden Jos en Joep te veel belast. Symptomen hiervan zijn het veel te laat op gang komen van de marketing van Yy, het negatieve resultaat waar 2022 mee afgesloten wordt en het overwerkt raken van Joep in 2023. De impulssubsidie heeft de mogelijkheid gegeven om met zakelijk leider Tijmen Kerkhof te gaan werken, langlopende marketing op te zetten en de artistieke lijn voor meerdere jaren goed te doordenken. Om deze artistieke plannen uit te gaan voeren is het noodzakelijk om een eigen stabiel gefinancierde organisatie te hebben. Omdat we iedereen CAO-conform willen betalen voor alle werkzaamheden die ze doen. Omdat we zelf de tijd en onafhankelijkheid willen hebben om te kunnen blijven reflecteren op de positie die we innemen op het raakvlak van de poëzie en het theater. En omdat we dit willen doen met een organisatie die onze waarden draagt.

Vanaf 2025 zal een vaste productieleider de productie van de Poeziebar en de planning van de producties en projecten op zich nemen. Dit geeft ruimte bij de artistieke leiding om zich volledig op de artistieke lijn te kunnen richten. Door de aard van de organisatie in de afgelopen periode lagen de productionele taken veelal bij Jos en Joep waardoor soms repetitiedagen veranderden in productiedagen, dit is zonde. Het moeten bewaren van overzicht op de planning heeft bijvoorbeeld bij Joep ook geleid tot burn-outsymptomen. Om de veiligheid en efficiëntie hierin te bewaren en om gezond en duurzaam aan onze plannen te kunnen werken is een vaste productieleider een noodzakelijke en logische toevoeging aan ons team.

5.2 VEILIGHEID In onze organisatie werken we vanuit een principe van veiligheid. Zo doen we vaak check-ups: Hoe zit je erbij? Hoe gaat het met je? Waar ben je nu mee bezig? En dan iemand echt aan het woord laten en echt naar deze persoon luisteren. Mensen kunnen altijd aangeven als er een pauze nodig is. We zijn ons ervan bewust dat bepaalde thema's in een repetitieproces triggerend kunnen werken. Het is daarom altijd geoorloofd om uit een repetitieproces te stappen en de dingen waar iemand tegenaan loopt bespreekbaar te maken vanuit een veilige sfeer. Ook proberen we om pestgedrag, hoe onschuldig ook, actief tegen te gaan. Deze afspraken maken wij met onszelf en met degene met wie wij werken. Wij hebben beide in het verleden vervelende repetitieprocessen meegemaakt waarbij wij ons niet gehoord en ook niet veilig gevoeld hebben. Wij zijn ervan overtuigd dat we binnen een veilige sfeer meer bereiken en tot een beter eindresultaat komen.

In de organisatie geven we dit vorm door een Welkom bij de Poezieboys boekje te schrijven en deze te geven aan iedere partner waarmee wij werken. Na elk project doen we een evaluatie waarbij we aandacht besteden aan de principes aangegeven in ons boekje. Ook krijgt iedere deelnemer aan een project een kort evaluatieformulier waarin de organisatie en specifiek de directie wordt beoordeeld. Deze formulieren worden direct naar het bestuur verzonden.

Ook met de vaste organisatie, de mensen uit het organogram, directie, marketing, productie en de huisdramaturg evalueren we elk kwartaal waarin deze principes een vast onderdeel zijn. We toetsen in deze evaluatie de doelstellingen vastgesteld voor daaropvolgende periode. Alle drie de directeuren hebben een jaarlijks functioneringsgesprek met het bestuur. Daarnaast is er in het directiereglement opgenomen dat minimaal jaarlijks verantwoording aan het bestuur wordt afgelegd over de doelstellingen, over de vorderingen binnen het diversiteit-, inclusie- en gelijkwaardigheid beleid.

Vanaf 2024 beginnen wij met een nieuw sollicitatiebeleid. Waarbij wij vacatures open willen stellen. We gaan vanaf 2025 een cursus volgen over veiligheid en deze ook blijven herhalen in de komende jaren van het kunstenplan.

5.3 VASTE DRAMATURG Wij werkten voorheen op projectbasis en deden per project zelf onze dramaturgie. In het uitzetten van langere lijnen merken wij dat we behoefte hebben aan een vaste dramaturg die ons kan helpen bij het bewaken van onze beoogde lijn en ons ook kan controleren op het halen van de beoogde resultaten en de doorvoering daarvan in onze projecten. Iemand die er met een frisse blik naar kan kijken kan ons hier scherp in houden. Iemand die ons scherp houdt in het zoeken naar nieuwe wegen en bewaakt dat we de gesprekken met nieuwe publieken ook echt meenemen in het zoeken naar de juiste vorm voor onze projecten en evenementen. De dramaturg zal ons ook wijzen op blinde vlekken en met ons meedenken over de nieuwe lijnen die we gaan uitzetten.

5.4 ONTWIKKELING Het is voor ons belangrijk dat we ons ook los van elkaar artistiek blijven ontwikkelen, daar maken wij tijd en ruimte voor zodat we ons niet overwerken. We zijn ervan overtuigd dat onze eigen persoonlijke artistieke ontwikkeling bijdraagt aan de artistieke ontwikkeling van de Poezieboys; het vinden van nieuwe wegen in de kunst. Het is ook gezond om af en toe een uitstap te maken en inspiratie op te doen elders. Jos zal zich in de komende periode vooral ontwikkelen op literair vlak. Jos gaat een boekbewerking maken voor gezelschap Thomas, Sacha en Jos, een dichtbundel schrijven en een voorstelling maken bij De Horde in Nijmegen. Joep zal zijn makerschap doorontwikkelen. Hij doet een regie van een jeugdvoorstelling bij het Nut en speelt daar ook een voorstelling.

5.5 VERTROUWENSPERSOON

Martine Manten wordt de vertrouwenspersoon binnen onze organisatie en in repetitieprocessen. Zij heeft veel ervaring binnen de theater- en de literaire wereld en trad vaak op als vertrouwenspersoon binnen HNT. Ook heeft ze ons meerdere malen geholpen met vertrouwelijke kwesties. Martine zal een cursus volgen tot vertrouwenspersoon en is bereid om samen met ons een traject aan te gaan om te kijken hoe we een zo veilig mogelijke inclusieve werksfeer kunnen creëren binnen onze organisatie. Samen met Martine willen wij onze werkwijze beter in kaart brengen. We kunnen hierin veel van elkaar leren. Het is voor ons en voor Martine een leerproces. De kennis die Martine en wij opdoen in dit kunstenplan zullen wij meenemen in het daaropvolgende kunstenplan.

CONCLUSIE Als we dit allemaal teruglezen, kunnen we niet anders dan ontzettend trots zijn. We geloven erin dat we iets bieden dat waardevol en uniek is, iets dat echt iets toevoegt aan het huidige aanbod en ook nog eens zo ontzettend leuk is. We hebben in de afgelopen jaren met onze eigenzinnige voorstellingen en unieke poëzieavonden een stevige plek weten te veroveren in het Nederlandse cultuurlandschap en in Den Haag. Om te kunnen blijven doen wat we doen en iedereen eerlijk te kunnen blijven betalen, is meer financiering nodig dan voorheen. Daarmee willen we die plek vasthouden en uitbreiden. We willen bouwen aan een veilige organisatie waarin we de volgende stap gaan zetten. We denken dat we met de bovenstaande plannen onze reikwijdte in de stad en het land kunnen uitbreiden. We gaan uitgebreid onderzoek doen naar de behoeftes van ons publiek, we gaan met onze marketeer op zoek naar nieuwe publieken en met onze samenwerkingspartners werken we aan een betere verbinding met de stad en het land. Door onze Poeziebar nog inclusiever te programmeren en toegankelijker te maken voor zowel mensen met een beperking als mensen met een kleine portemonnee, geven we de poëzie echt een plek in Den Haag. Wij kijken ernaar uit om nog meer dichters te gaan ontdekken, om te groeien in zowel onze organisatie als in het zien van onze blinde vlekken. Wij hebben zin om nieuwe mensen te ontmoeten en met hen het wonder van de poëzie te ervaren. Wij hebben er vertrouwen in dat we klaar zijn voor deze stap, en we hopen dat u dat vertrouwen met ons deelt.

